

[A. G. Normann.]

ærede medlems argumenter. Det ærede medlems sproglige musikalitet får én til at sidde og lytte til den intellektuelle skønhed i hans tale, og derved ligesom slappes agtpågivenheden over for talens reelle indhold.

Jeg fandt ikke rigtige argumenter i det ærede medlems tale for det standpunkt, som det ærede medlem indtager og så varmt argumenterer for. Det ærede medlem spurgte mig med nogen indignation, om jeg ikke finder det mærkeligt, at kun det lille Danmark mellem alle disse mange lande med så stor visdom og så megen trafik ikke har været nødt til at skride til at gennemføre generelle regler. Det ærede medlem talte i denne forbindelse om udsyn og vidsyn. Jeg beklager, at det ærede medlems udsyn og vidsyn ikke engang strækker sig over Øresund, for ovre på den anden side af Øresund vil det ærede medlem i de landsbyer, man kører igennem, endog i landsbyer af ret beskeden størrelse, men også i større byer, kunne finde skilte med hastighedsangivelser varierende fra 40 km til 50 km — oftest 50 km — og undertiden 60 km. Jeg tror, jeg undertiden har set 70 km-skilte, men i hvert fald 60 km-skilte har jeg set nogle steder derovre, og 40 km-skilte har jeg set ikke så få af også. Hvis det ærede medlem havde sagt det modsatte af, hvad han sagde om Sverige, ville jeg have nikket og sagt, at det ærede medlem har ganske ret, for der er ikke nogen generel bestemmelse med hensyn til hastigheden i Sverige.

Det samme er tilfældet, vil jeg også gerne sige til den højtærede justitsminister, i Amerika. Der er ingen generel hastighed i Amerika, i alt fald ikke i den af de amerikanske stater, i hvilken byen New York ligger, og jeg har ikke truffet den i nogen af staterne derovre. Også derovre varierer hastighedsangivelserne på skiltene overordentlig stærkt. Justitsministeren nævnte de store amerikanske byer. Jeg mener, at det er ganske udelukket, at man i de store amerikanske byer skulle kunne tænke sig at fastlægge hastigheden på de store gennemgangsårer til 50 km eller omkring 25 miles. Det er ganske utænkeligt. Det kan lade sig gøre på bestemte steder, hvor der er grund til det, og det er det, jeg taler for at vi også skulle gøre herhjemme.

Den højtærede justitsminister synes jeg taler, som om han ser sig omgivet af fjender på alle sider. Det skal han ikke gøre. Vi er jo ikke uvenner over dette her. Vi stræber henimod det mål alle sammen — det ved jeg også den højtærede justitsminister gør — at få antallet af færdselsulykker nedbragt uden at gennemføre færdselsordninger, der gør det umuligt at få trafikken afviklet. Jeg siger dette i forbindelse med den højtærede justitsministers udtalelse om en mistænkeliggørelse af hans tal. Jeg tror ikke, at nogen af os nærer noget ønske om at mistænkeliggøre tallene, men når den højtærede justitsminister nu nævner tallene for dræbte i trafikken, kan man jo ikke derudaf aflæse meget, hvis man ser på udviklingen efter det tidspunkt, hvor den store færdselslovsændring fandt sted, og da navnlig efter det tidspunkt, da den sidste færdselslovsændring fandt sted i begyndelsen af 1957, eller var det i slutningen af 1956?

Så spørger den højtærede justitsminister, om det ikke er irrelevant, når jeg i forbindelse med de oplysninger, der foreligger fra Vesttyskland, spørger om, hvordan det forholder sig med kontrollen og dens omfang i Vesttyskland. Jeg synes, det i højeste grad er relevant. Jeg er ganske overbevist om, at hvis man herhjemme på et eller andet tidspunkt for det første gennemfører en meget stærk forøgelse af kontrollen ved en stærk udvidelse af færdselspolitiet og ved at aktivisere det lokale politi og for det andet en forøgelse af straffen, så kan man i alt fald en overgang opnå en betydelig virkning på statistikken. Derfor efterlyser jeg — jeg synes virkelig med god ret — om vi af de forandringer, der er sket i Vesttyskland, kan skønne os frem til, hvorvidt det er forandringer, der skyldes, at man har gennemført en generel hastighedsbegrænsning, eller om man kunne tænke sig muligheden af, at det i højere grad kunne hænge sammen med, at man førte en anden kontrol- og straffepolitik over for færdselisterne i Vesttyskland. Hvis ikke det var tilfældet, at den højtærede justitsminister troede på en sådan virkning af sine egne kontrol- og straffeforanstaltninger, kunne vi spare en hel del penge på det ret dyre kontrolapparat, som vi har sat i gang, men som jeg ikke tror vi kan spare på, men snarest i virkeligheden må ønske udbygget.